

[Kofod-Svendsen]

Det er vel at mærke et andet tempo end det, vi hørte om for få måneder siden. Men med det nuværende tempo tror jeg det er muligt at opnå besparelser og samtidig høste fordele af de rationaliseringsgevinster, som ligger i, at toldvæsenet og skattevæsenet er blevet slået sammen. Man kan i grunden undre sig over, at man ikke har lavet denne fusion tidligere, for jeg synes, der er en række ting, der netop taler for denne koordination.

I det tempo, der nu er anlagt, tror vi fra Kristeligt Folkepartis side, at det er muligt at få omsat kommuneaftalen i praksis og samtidig få nogle rationaliseringsgevinster, som muliggør en nedtrapning af personalet, sådan som der er lagt op til i kommuneaftalen.

Med dette vil jeg sige, at vi ikke kan støtte den dagsorden, der er foreslået.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg ved ikke, om hr. Kofod-Svendsen har overværet hele debatten. I så fald synes jeg, han har været uopmærksom, for vi har fra Socialdemokratiet og SF meget omhyggeligt redegjort for, hvorfor vi har måttet gribe debatten an på denne måde, hvorfor vi har måttet stille en mistillidsdagsorden. Det er simpelt hen, fordi vi ikke mener, der er nogen anden træffende beskrivelse af situationen, og at vi ikke over for eftertiden vil risikere nogen misforståelse med hensyn til styrken i den kritik, vi mener skal rettes mod den nuværende skatteministers embedsførelse.

Når vi ikke i anledning af dagsordenen har ført samtaler med hr. Kofod-Svendsen, har det en meget enkel forklaring: Hr. Kofod-Svendsen har været det parlamentariske grundlag for den nuværende skatteminister i de dispositioner, vi kritiserer.

Jeg tror ikke, det er, fordi hr. Kofod-Svendsen har ønsket en udvikling af den karakter, der er i gang i skatteadministrationen, og jeg tror ærlig talt også, at det problem, hr. Kofod-Svendsen står med, er et ganske enkelt og velforståeligt problem for et meget lille parti, nemlig at man ikke har en tilstrækkelig detaljeret information at trække på i sin egen medlemskreds, blandt sine egne tillidsfolk, om den faktiske tilstand i skatteadministrationen. Det er derfor, man kommer til den fejlagtige opfattelse, at vi overdriver, og at vi er personlige, når vi

kritiserer skatteministeren, som vi har gjort i dag. Vi har været meget moderate i vores ordvalg i forhold til den virkelighed, vi oplever.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Helt i forlængelse af det, hr. Lykketoft sagde, vil jeg sige til hr. Kofod-Svendsen, at der kommer et tidspunkt, hvor man nødvendigvis må sige så klart fra, at ingen kan være i tvivl om, hvor man står. Der kommer et tidspunkt, hvor ens etik og moral tilsiger, at nu må man sige klart fra. Og det tidspunkt er kommet.

Hr. Kofod-Svendsen skal være opmærksom på, at ikke alene har han deltaget i en lang række af de beslutninger, som vi kritiserer ministeren for, og lagt parlamentariske rygstykker til, men når hr. Kofod-Svendsen stemmer imod mistillidsdagsordenen, pådrager Kristeligt Folkeparti sig altså også et ansvar for at fastholde det misregimente, vi ser fra skatteministerens side.

Og det er et misregimente. Jeg har i min ordførertale nævnt ministerens stepdans på ligningslovens § 16, stk. 2, hvor jeg mener, han i den grad driver gæk med hele Folketinget under overskriften regel forenkling. Vi kan tage et andet eksempel: Spang-Hanssen-udvalget foreslog en retssikkerhedskonsulent. Men sådan en har ministeriet jo haft. Da skattevæsen og toldvæsen blev slået sammen, blev denne stilling sparet væk med begrundelsen forenkling. Og ingen skal komme og fortælle mig, at ministeren ikke er i stand til med en stor og flot pressemeddelelse at genoprette stillingen og nu kalde det »af retssikkerhedsgrunde«.

Den måde at drive gæk med Folketinget på, at drive gæk med sit ministerium på, at drive gæk med sit personale på kan vi ikke tolerere. Den måde at sikre, at retssikkerhed og tilfældighed og lotteri kommer til at herske på kontrolområdet, kan vi ikke tolerere. Og derfor må hr. Kofod-Svendsen forstå, at nu er tiden kommet, hvor en mistillidsdagsorden er på sin plads.

Glistrup (FP):

Skatternes fader og moder er de offentlige udgifter. I 1990 når de det deliriske vanvids gigantisme af 570 mia. kr. Over halvdelen heraf skyldes alene, at de, der har bevilget pengene, har gjort det, fordi de tror, de kan købe stem-